

**Tělovýchovná jednota Jiskra Jaroměř
oddíl volejbalu**

**25 ročníků turnaje
Rumparáda**

**Vznik a historie turnaje
1980 - 2004**

Sestavil Ivan Paulus

Kronika oddílu volejbalu 1967 - 2004

Vznik a historie turnaje Rumparáda

V roce 1980 byl uspořádán první ročník turnaje dvojic v deblu, nazvaný s ohledem na specifická pravidla „Rumparáda“.

Myšlenka na založení turnaje vznikla na začátku měsíce října 1979 v restauraci U Bolechů, po ukončení soutěžního ročníku mužů. Pod hodinami s kukačkou, darem volejbalistů této restauraci, hráči Zbyněk Jarchovský, Jiří Síla, Václav Lebedínský a Ivan Paulus, po zhodnocení soutěže, přišli na nápad zorganizovat deblový turnaj pro členy oddílu a pozvané přátele s nezvyklými pravidly. Termín byl určen na červen 1980. Dnes už neznáme počet zúčastněných ani další podrobnosti, ale víme, že turnaj získal okamžitě své příznivce a zahájil své, dosud nepřerušené trvání. Prvními historickými vítězi se stala dvojice Václav Lebedínský a Rudolf Exner. V roce 2004 se konal již 25. ročník turnaje.

Název Rumparáda byl zvolen podle povinnosti vypít před každým zápasem malého panáka rumu. Porušení této povinnosti vedlo ke kontumaci zápasu a vyloučení z turnaje. Později bylo povoleno místo rumu vypít libovolnou lihovinu ze zásob bufetu, což vedlo některé slabší jedince k pití méně procentních lihovin. Další taktickou možností byly oddechové časy při jejichž vyžádání musela žádaní dvojice poručit pro obě družstva malé panáky s povinností je vypít. V dřevních dobách turnaje byl počet oddechových časů neomezený. Později, se stoupající herní kvalitou turnaje a špatnými zkušenostmi s výsledky oddechových časů, byl počet redukován tak, že každý hráč měl v jednom setu jeden oddechový čas. Nejpozději v roce 1993 bylo toto pravidlo upraveno na jeden oddechový čas družstva v jednom setu. Stávalo se, že družstva vyčerpala čtyři v konci prvního setu a pokračovala dalšími čtyřmi v setu následujícím. Téměř hodinu se nehrálo a hráči se stali nepotřebnými.

Turnaj je určen pro jednotlivce mužského pohlaví starší 18 let, dvojice se losují s přihlédnutím k výkonnosti jednotlivých hráčů. Tak brzy, po odehrání prvních míčů, dvojice zjistila, jak na tom herně je a podle toho se věnovala více hře nebo společenské části. Klasickým případem společenských dvojic byla dvojice Aleš Bílý, Vladimír Šťastný a Stanislav Dufek, Václav Milanov v roce 1995. Učitel z Malých Svatoňovic Aleš Bílý popsal své pocity z turnaje a především z nedělního rána, v malém epickém dílku nazvaném Další malá exhumace, které je v další části uvedeno v plném znění.

Z turnaje, který byl původně určen pouze pro hráče oddílu a zvané, se stal otevřený turnaj pro veřejnost. Startovali v něm i košíkáři extraligových Pardubic Burgr a Hartig, jaroměřští košíkáři hrající druhou nejvyšší celostátní soutěž, volejbalisté z Trutnova, Rokytnice nad Jizerou, České Třebové, Náchoda a Hradce Králové, bývalí jaroměřští hráči žijící v různých městech republiky a další, kteří se o slávě turnaje doslechli. Dvakrát byla udělena výjimka v povinné konzumaci. V roce 1988 Tomáši Jarchovskému pro nedosažení 18 let a v roce 1989 Kadlecovi mladšímu, protože přijeli autem až někde od Svitav a někdo musel řídit. Oba hráli se svými otci, kteří za ně převzali povinnost vypít malé panáky. Obě dvojice se staly vítězi turnaje a od té doby nebyla výjimka udělena.

Jednou se stala vítězkou turnaje žena, hráčka našeho oddílu, Vlasta Rudolfská v roce 1993. Pořadatel zajišťuje, pro případ lichého počtu hráčů, doplnění na sudý, většinou ženou. Stalo se to asi čtyřikrát v historii. Vlasta Rudolfská byla vylosována do dvojice s Václavem Lebedínským, nejúspěšnějším hráčem v historii Rumparády. Známý antifeminista RNDr Josef Hausman Csc. se tehdy dožadoval provedení testů na zjištění pohlaví a anulace výsledků turnaje.

Turnaj se koná vždy v polovině června, je zakončením sezóny, velkou společenskou akcí a vítězství je prestižní záležitostí. Nejčastějším vítězem je Václav Lebedínský, který zvítězil osmkrát v průběhu roků 1980 až 1997. Dosud nejstarším vítězem se stal Ladislav Pohl, který si vítězstvím v roce 2001 dal pěkný dárek k padesátým narozeninám. Z rodinných

účastníků je nejúspěšnější rodina Hašků. Václav Hašek st. zvítězil v roce 1982, jeho mladší bratr Karel v roce 1991. Mladší syn Václava st. Jan zvítězil v roce 1997 a starší syn Václav Hašek ml. je rekordmanem, který zvítězil v šesti ročnících v řadě, v letech 1999 – 2004 pokaždé s jiným spoluhráčem. Jako jediný se prvních dvaceti ročníků bez přerušení zúčastnil Ivan Paulus.

Největší slávy se turnaj dočkal v letech 1992 – 2000. Turnaj začínal již ve čtvrtkách setkáním na hřišti, pokračoval zabíjačkou v pátek, kterou prováděl strýc manželky Petra Novotného pan Hynek, tvořením ceníku a další přípravou spojenou s konzumací. Nejlépe je atmosféru přípravy a turnaje poznat ze zprávy Ivana Pauluse o průběhu 16.ročníku Rumparády v roce 1995, odeslané do Indie kamarádovi Jiřímu Sílovi. Od roku 1992 jsou zaznamenávány nejen vítězové turnaje, ale i účast hráčů a výsledky konzumací převedené na počet zúčastněných hráčů.

Po skončení sportovní části bývá vyhlášení vítězů, jejich oslava spojená s nápojem na bufet a společenská část, která se většinou protáhne do pozdních nočních hodin. V neděli je prováděn úklid sportoviště a objektu a vyhodnocení turnaje jako celku.

V současné době se turnaj stal prestižní záležitostí a jak bylo dříve nesnadné porazit Václava Lebedínského, tak je to dnes Václav Hašek ml., kdo vyhrává Rumparádu.

Jaroměř, prosinec 2004

Ivan Paulus

Listina vítězů turnaje v deblu Rumparáda

1980	Václav Lebedínský, Rudolf Exner
1981	Petr Brom, Zdeněk Krásný
1982	Ivan Paulus, Václav Hašek st.
1983	Zbyněk Jarchovský, Josef Haňka
1984	Václav Lebedínský, Ladislav Lebó
1985	Stanislav Čermák, František Cvachovec
1986	Jiří Síla, Petr Lacina
1987	Václav Lebedínský, Ladislav Šťastný
1988	Zbyněk Jarchovský, Tomáš Jarchovský
1989	Kadlec st., Kadlec ml.
1990	Václav Lebedínský, Petr Kyncl
1991	Petr Brom, Karel Hašek
1992	Tomáš Semerák, Pavel Hejzlar
1993	Václav Lebedínský, Vlasta Rudolfská
1994	Petr Novotný, Ladislav Pohl
1995	Václav Lebedínský, Ivan Paulus
1996	Václav Lebedínský, Ladislav Pohl
1997	Václav Lebedínský, Jan Hašek
1998	Petr Novotný, Tomáš Veselý
1999	Václav Hašek ml., Petr Kilevník
2000	Václav Hašek ml., Ladislav Cabalka
2001	Václav Hašek ml., Ladislav Pohl
2002	Václav Hašek ml., Ondřej Novák
2003	Václav Hašek ml., Josef Hausman
2004	Václav Hašek ml., Martin Hejzlar

Strojový přepis zprávy o průběhu 16. ročníku turnaje Rumparáda, zaslaný Jiřímu Sílovi do Indie.

16. ročník turnaje

RUMPARÁDA

Jaroměř, 16. – 18.6. 1995

Zpráva o turnaji Rumparáda 95 16.-18.6.2004

1. Přípravná fáze

Rumparádu připravoval čtyřčlenný přípravný výbor ve složení:

Paulus – předseda výboru

Lebedínský – provozní záležitosti

Novotný – materiální zabezpečení

Rudolfský – oficiální sponzor, technické a materiální zabezpečení

Na dvou řádných zasedáních výbor probral veškeré záležitosti týkající se turnaje a jeho propagace a zvolil následující strategii:

1. Turnaj je nutno řádně propagovat.
2. Turnaj je nutno řádně materiálně zabezpečit.
3. Turnaj bude rekordní ve všech parametrech.

Bod 1. týkající se propagace byl řádně splněn - pozvánky byly rozeslány cca 50 lidem a jaroměřský rozhlas vysílal čtrnáct dní pozvání na turnaj s uvedením všech pravidel. Milena Hradecká namalovala plakát, který visel týden na hřišti.

Pro materiální zásobení byla zvolena taktika radši více než méně – zakoupeny 4 sudy piva a 60 lahvoých a 43 litry destilátu, z toho 20 litrů Fernet Stock z lihovaru Plzeň Božkov. Dále bylo zajištěno 100 kg prase a 35 kg ovečka.

Bod 3 vycházel ze splnění dvou předcházejících bodů a jeho splnění je zhodnoceno v dalších částech zprávy.

Pro zpestření byla pozvána známá skupina hudebníků Bukač a spol.

2. Průběh turnaje

Turnaj byl již tradičně zahájen v pátek zabíjačkou, výrobou zabíjačkových produktů, navážením zásob nápojů a stavbou stanu. Vzhledem ke sponzorské pomoci firmy Sorge tato fáze proběhla hladce a rychle, takže již v podvečerních hodinách bylo možno začít testovat nápoje a produkty ze zabíjačky a dokončovat poslední přípravy.

Při této činnosti byl téměř vyprázdněn 1 sud piva a 2 litry destilátu. Někteří jedinci pokračovali v přípravě ve vinárně Beránek do časných ranních hodin (mezi nimi i Roman Máša, který spolu s Kamilem Řezníčkem a Standou Dufkem strávili noc u Jany Danielové), takže v sobotu ráno byli ve stavu téměř nepoužitelném. V sobotu ráno byly dovezeny ze skladů Nuselské mlékárny produkty. Vyskytl se malý problém se správcem p. Karlíkem, který se dostavil domů ve 3 hodiny ráno ve stavu nezpůsobitelném a ráno musel být tvrdě buzen.

Prezentace byla ukončena v 8.45 hodin při příchodu Karla Haška jako 28. hráče. V tomto okamžiku byl, trochu nechtěně, překonán 1. rekord – nejnižší účast za poslední 4 roky. Turnaje se zúčastnili hráči ligových kvalit z Hradce Králové i amatéři.

Hrálo se ve dvou skupinách po sedmi účastnících na dva sety do 10 bez ztrát. Postupovali první čtyři do jedné skupiny o osmi účastnících, kde se hrálo na jeden set do 15 bez ztrát. Turnaj skončil v 16.45 hodin. Každý hráč absolvující finále vypil celkem 13 malých povinných panáků. Oddechových časů bylo celkem 7 – převážně dvojice Šťastný, Bílý. Průběh turnaje a výsledky zápasů jsou v přílohové části tohoto dokumentu. Vítězem se stala dvojice veteránů s nejvyšším věkovým a váhovým průměrem – Lebedínský, Paulus.

Po sportovní části turnaje začala část společenská vyhlášením vítězů a tradiční cca dvouhodinovou alkoholickou přeháňkou, které již asistovala pozvaná hudba. Po přesunu hudby do stanu byl již další průběh obvyklý – s postupujícím časem se zvětšoval počet mátožných postav a tenčily se zásoby bufetu. Ukázalo se, že odhad 4 sudy piva byl příliš pesimistický, již v průběhu turnaje se muselo jet dvakrát pro další sud. Pivo došlo v cca 23

hodin, takže se pokračovalo v pití destilátů a vína, jehož dodavatelem byl Josef Máša, který přivezl na kárce velký demižon a přivedl svého kamaráda jakési africké národnosti, kterému říkal Mambo. Ten byl příčinou rasistických útoků ze strany některých bílých návštěvníků a byl chráněn polskou menšinou, zastoupenou pracovníky Budimexu. Nakonec došlo k drobné bitce, kterou jsem se jako ředitel turnaje pokusil uklidnit, ovšem v již podnapilém stavu naprosto nevhodném pro tento úkon. Výsledkem byla má rezignace a špinavé kalhoty. Turnaj jsem opustil v 1.30 hodin. Podle očitého svědka závěru Václava Lebedínského, poslední návštěvníci opustili areál v 4.15 hodin. Musím se zmínit o expozé Václava Haška st., který na tomto turnaji slavil narození syna, ožral se jako kára a předváděl přítomným dívkám své přirození.

3. Část závěrečná a vyhodnocení

Turnaj byl zakončen v neděli úklidem budovy a přilehlých prostorů a dopíjením zbytků.

Turnaj navštívilo velké množství diváků a příznivců sportu a alkoholu. Například skupina důchodců v čele s panem Josefem Lebedínským, která se zasloužila o značnou konzumaci již v pátek a v sobotu pokračovala v nasazeném trendu až do 21 hodin.

O hudební vložku v průběhu turnaje se postaral účastník turnaje Aleš Bílý, učitel z Malých Svatoňovic, který své zážitky z nedělního rána popsal v malém epickém dílku, které přikládám.

Na závěrečné seanci v neděli odpoledne bylo konstatováno:

1. Turnaj měl velký ohlas.
2. Byla podceněna schopnost lidí pít pivo.
3. Turnaj byl rekordní ve všech parametrech:
 - nejmenší počet účastníků za poslední čtyři roky,
 - vypilo se 740 piv – 6 sudů a 140 lahvových,
 - 31 litrů destilátu – Fernet 14 l, Vodka broskvová a citrónová 10 l, Rum 3 l, Becher 3 l, Zelená 1 l, tj. 1550 malých panáků,
 - bylo sněženo prase a ovečka,
 - obrat bufetu činil 17800,- Kč,
 - zisk včetně darů sponzorů 2900,- Kč.

Celý turnaj se nesl v duchu, kterému nejlépe odpovídá glosa Libora Kouckého – hudebníka:

„ Přišel jsem zahrát sportovcům, ale netušil jsem, že půjde o život.“

Turnaj Rumparáda 95 skončil, příprava turnaje Rumparáda 96 začíná 1. ledna 1996.

Ivan Paulus
ředitel turnaje

Pocity účastníka 16. Ročníku Rumparády, učitele Aleše Bílého z Malých Svatoňovic, v neděli ráno po turnaji.

Další malá exhumace

Ze sbírky blábolů Albína Zeleného „On the road!“

Co je? Kde jsem? Co se stalo?
Kde jsem se tu... Boha!
Pamatuju si jen málo.
A čí je tahle noha?

A hele! Tady druhá zpod spacáku kouká!
Ještě něco ze mne zbylo?
Žaludek si brouká...
Co se asi přihodilo?

Zkousím se převalit... Dlažba do zad tlačí.
A hele! Sláva! Mám i ruce!
Slyším čas, jak kvačí!
Vstát se mi nedaří... Tak méně prudce.

Jak Olda Šétrhend plížím se k lavici
A zkouším na nohy postavit tělo.
Nejde mi udržet k podlaze kolmici...
Ach, panebože. Vždyť jsem jak dělo!

Podle zdi s věšáky ke dveřím dotápu,
Lepší snad na jeden z nich se pověsit...
A, hele, zrcadlo... Koukám a nechápu!
Nebejt tak napranej, moh jsem se vyděsit!

Čípak as hlava na krku mi sedí,
Napuchlá, oteklá a samá vráska?
Krvavý, podlitý oči z ní hledí...
Na tohle neskočí už žádná kráska!

Do očí řek jsem si, abych pochopil:
„Jen koukej, Albíne, vožralý prase!
Když's tu byl naposled pěkně ses vykropil,
tvrdils: „Už bohdá ne!“ A včera zase!“

Abych si kebuli trošičku pročistil,
z kohoutku na hlavu pustím si vodu.
Že jsem zas naživu bych všechny ujistil,
Vyrážím za dveře, jdu shánět sodu.

Za dveřmi život vše, zábava v proudu,
Kdekomu po ránu očička svítí...
Ej, už si vzpomínám na tuhle boudu
V náručí kytara, na stole pití!

A venku na kurtech hrají se debily!
Nejprve paňáka, pak můžeš na hřiště...
Není to pro hráče, co játra propili,
střízlivej nemůžeš na tohle kolbiště!

Nemám dost „tréninku“ na tohle finále,
tak promiň, Láďo, zlepším se do příště!
I dnešní vítězi budou mít namále,
za rok je smečema zatlučem do hřiště!
ab 19.6.1995